

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

20. 2. 2022

Dar Božieho slova

V drážďanskej klenotnici bol uložený zvláštny dar, ktorý dostala jedna princezná k narodeninám od svojho snúbenca. Bol to malý guľatý balíček.

Rozbalila ho a našla v ňom... delovú guľu. Bola sklamaná, rozčúlila sa a hodila tú tmavú guľu do kúta. Čo sa však nestalo: vonkajšia škrupina praskla a ukázalo sa, že vo vnútri je nejaká strieborná guľa. Hneď ju vybrala a ako ju v rukách otáčala a stláčala, vynorila sa zo striebornej gule zlatá skrinka. Teraz už nebol problém ju otvoriť. Vo vnútri na čiernom zamate ležal drahý prsteň, osadený žiariacimi diamantami. Pri ňom ležal krátky list: Z lásky k Tebe!

Veľa ľudí takto rozmýšľa: Biblia sa nám nepáči; je v nej veľa zvláštnych a nezrozumiteľných vecí. Ale ten, kto prenikne hlbšie a nezostane na povrchu, bude objavovať vždy nové krásy a nakoniec jasne pozná, že mu z celého Božieho posolstva oproti žiari: Z lásky k Tebe!

Nedeľa po Deviatniku 20. 2. 2022, 9:00

Dnes, ak počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia. (Židom 3, 15)

Piesne

188, 335, 512, A 59, 263

Liturgické texty

Jonáš 3, 1 – 10; Lukáš 8, 4 – 15

Kázňový text

Ján 9, 4: My musíme konať skutky Toho, ktorý ma poslal, kým je deň; prichádza noc, keď nikto nebude môcť pracovať.

Rímskym 13, 12: Noc pokročila, deň sa priblížil. Odložme teda skutky tmy a oblečme sa do výbroje svetla.

Oznamy

Dňa 11. 1. 2022 bola vydaná nová vyhláška Úradu verejného zdravotníctva SR, ktorá upravuje konanie služieb Božích a iných hromadných podujatí.

- ☞ Služby Božie – režim OP, max. počet 100 ľudí
- ☞ Detská besiedka – deti do 12 rokov a 2 mesiacov veku sú považované za kompletne očkovaných
- ☞ Príprava konfirmandov – režim OTP

Je potrebné dodržať tieto opatrenia:

- ☞ Prekryté horné dýchacie cesty respirátorom. Nie je povinné pre tých, ktorí majú zo zákona výnimku.
- ☞ Dodržiavať odstup, respiračnú etiketu, nepodávať si ruky.
- ☞ Podujatí sa nesmú zúčastniť osoby, ktoré majú nariadenú karanténu alebo príznaky respiračného infekčného ochorenia.
- ☞ Platí zákaz podávania rúk.
- ☞ Dodržiavanie rozstupov 2 m – neplatí pre osoby v spoločnej domácnosti.
- ☞ Povinnosť vyhotoviť zoznam účastníkov

Nedeľa po Deviatniku 20. 2.	9:00	Služby Božie s výročným konventom – Ev. kostol, L. Ján Keďže ide o zasadnutie zo zákona, môže sa konať v režime ZÁKLAD!
------------------------------------	------	---

9:00 **Detská besiedka** – Začiatok v Ev. kostole, L. Ján

Streda 23. 2.	12:20	Náboženská výchova 4. ročník – ZŠ L. Ján
----------------------	-------	---

13:45 **Náboženská výchova 5.-6. ročník** – ZŠ L. Ján – online

Štvrtok 24. 2.	11:30	Náboženská výchova 2. ročník – ZŠ L. Ján
	13:35	Náboženská výchova 7.-9. ročník – ZŠ L. Ján – online
	17:00	Stredtýždňové služby Božie – Ev. kostol, L. Ján
Piatok 25. 2.	13:00	Náboženská výchova MŠ – MŠ L. Ján
	17:00	Príprava konfirmandov – zb. miestnosť, L. Ján
	18:00	Dorast LOS – YouTube kanál Liptovsko-oravský seniorát
Nedeľa po Deviatniku 27. 2.	9:00	Služby Božie – Ev. kostol, L. Ján
	9:00	Detská besiedka – Začiatok v Ev. kostole, L. Ján

☞ V kostole alebo na farskom úrade je v predaji nové číslo **Evanjelického posla spod Tatier** a **Evanjelického východu**.

☞ Pozývame vás, aby ste podporili prácu v cirkevnom zbore prostredníctvom 2 % z dane z príjmu pre občianske združenie Svätójánska evanjelická jednota. Potrebné údaje a tlačivo na stiahnutie nájdete na www.ecavliptovskyjan.sk/dve-percenta-pre-svatojansku-ev-jednotu

☞ **Ďakujeme** všetkým vám, ktorí aj v tomto období podporujete prácu cirkevného zboru milodarmi: pravidelnými mesačnými platbami na účet alebo jednorazovými milodarmi. Údaje k takýmto platbám nájdete v tiráži.

☞ Pripomíname povinnosť zaplatiť **cirkevný príspevok**. Patrí to k povinnostiam pokrsteného člena cirkevného zboru, a to vo výške 10,- € na osobu za rok. Je tak možné urobiť:

1. Na účet cirkevného zboru: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 VS: 2
2. V L. Jáne u sestry pokladníčky Eleny Melnovej, vo filiálkach u svojho kurátora.

☞ 27.2. o 9:05 hod. rozhlasové služby Božie z Banskej Bystrice na Rádio Slovensko

Priatelia, pozývame vás na náš spoločný februárový Chcemviac večer! Pokračujeme v sérii "Život, pred ktorým nechceš utiecť" a našou ďalšou témou bude: Keď rozumieme tomu, že život nie je fér. Stretne sa 19. februára 2022 o 18:00 na YouTube kanáli EVS.

Kristína Royová: V slnečnej krajine

Čítanie na pokračovanie, 24. časť

Nedal sa Paľko dva razy ponúkať, ach nie; vylial celé svoje naľakané srdiečko pred Pánom Ježišom. Vyplakal sa, sľúbil ešte raz, že už bude verne slúžiť. A pán farár modlil sa nad ním a za neho; prosil, aby Paľko mohol byť aj Lesinovcom tým „malým pacholiatkom“, ktoré by ich dovedlo k Pánu Ježišovi, tak ako bol jemu.

Potom Paľka bozkal, utrel mu slzy z očí a hovorí:

„Neboj sa, však my preto zostaneme dobrými kamarátmi; lebo my sme oba služobníkmi jedného veľkého Pána. Kedykoľvek prídeš do dediny, vždy ma navštív. Tvoj Zákon ti dám; budeš ho potrebovať. Však ja mám doma celú Bibliu a ešte si opatrím.“

Vytiahol pán farár knižku, pritisol si ju na rty, a oddal ju naspäť malému majiteľovi. „Ó, by všade vykonala to, čo pri mne,“ povedal, majúc oči plné slz.

Potom zašli spolu do horárne. Tam sa Paľko odobral od pána horára i od jeho panej. Tým obom nebolo po vôli, že ho starý Juriga pýta späť. No, pán farár deduška vyhovára. „Veď ja už cesty znám, a za tie tri dni sa obídem aj bez Paľka.“

Dostal Paľko od pána horára píšťalku, aby mohol na Dunaja písať, aj novučkú novú korunu; od pani horárovej plný uzlík všeličoho, či od šiat a či do kuchyne; sotva to niesol.

Pán farár vypravdal ho až do ich budy. Išiel sa sám deduškovi poďakovať, a dal mu za to pekný, nový peniaz.

„Keď pôjdeš okolo horárne, vždy nás prídi pozrieť,“ povedala pani horárová, „aj keby si nemal čo predávať.“

Sľúbil Paľko rád.

Nedivil sa už deduško, že sa Paľkovi od pána farára nechcelo. Bol tento akýsi veľmi dobrý pán; hoci bolo na ňom naozaj vidieť, že nie je zdravý. Myslel, že Paľkovi ale dve koruny dá – však ho aj prechoval – a on desať! A jemu, Jurigovi, druhých desať, aby chlapca ľahšie vychoval, keď ho má „pre Božiu odplatu“.

Keď pán farár odišiel, rozviazal Juriga uzlík z horárne.

„Počuj, chlapče,“ zasmial sa, „ty si dobre slúžil. Nech Pán Boh tú pani horárovú požeňná, že sa tak o nás postarala.“

„Pravda, deduško, že sa už tak celkom nemusíte o mňa starať; už niečo aj pre vás vyrobím.“

„Veru áno, synku. Z tých desať korún môžem si na zimu zadovážiť nové krpce; dost som sa staral, kde na ne vezmem, a hľa! Tuším je to pravda, čo je v tom Slove Božom: ‚Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko bude vám pridané.‘ Ako keby nám to sám Pán Boh z neba zhodil. Teba už môžem poriadne zaobuť a zašatiť, keď pridám k tomu, čo si vyrobil: a aj seba zaobujem, aj spodného

oblečenia si zadovážime. A čos' doniesol mastného a všeličoho, potrvá nám aj za dva týždne. Nedarmo je v tom Slove Božom napísané, že „Boh je láska!“

12. kapitola

Všelijako predstavoval si Juriga ten spoločný život s pomätenou Lesinovou ženou. Bol hotový aj niečo preniesť, aby svojmu mladému priateľovi poľahčil život; ale že by to bolo tak, ako to potom bolo, to si nikto z nich nemyslel.

Prišli Lesinovci v pondelok podvečer. Boli ustatí. Vďačne prijali prichystanú polievku; opravili si trochu lôžko. Doniesli si plachty, podušku aj prikrývku, a ľahli si spať.

Až na druhý deň prizrel sa Juriga Lesinovej.

„Chuderka,“ poľutoval ju v srdci, „aká ešte mladá, najviac ak má 26 rokov, a pekná, naozaj pekná. – Ba, na koho sa len ponáša? – Čo len ako s ňou budeme!“

Ach, a oni ani nevedeli, že ju majú tu len natoľko, že hneď ráno navarila im dobrú polievku a podelila aj Jurigu, aj Paľka – ba aj Dunaja, ktorý ju veľmi vítal – koláčom, ktorý so sebou priniesla. Paľkovi aj orechy doniesla. A keď mu Lesina odovzdával nové šaty i klobúk, pomáhala chlapca obliekať. Bola k nemu hneď z príchodu veľmi dobrá. A hoci takto medzi veľkými nerozprávala skoro nič, keď boli s chlapcom sami, hneď sa rozprávala. Mala veľmi milý, pekný hlas, trochu taký smutný, ako keď boriny šumia.

Keď Liška prišiel, dala aj tomu koláč. Čo sa jej pýtal, odpovedala. Musel si rubač vždy oči utierať, tak ho čosi v nich svrbelo, keď na ňu hľadel.

„Dobres' to ty, synku, urobil, žes' ju sem doviedol,“ povedal o týždeň Juriga Lesinovi. „Darmos' nemyslel, že sa s tým mojím chlapcom poteší.“

„Kto by sa s tým nepotešil,“ vzdychol Lesina.

Pokojne mohli oni odísť rúbať v nádeji, že nebude mladej žene smutno. Ach, nebolo; veď ani chvíľu nepostávala, poprala, čo kde našla špinavé, aj Jurigovi, aj Paľkovi; varila, upratovala. Krájala a sušila hríby, ktoré s Paľkom nahľadali aj všelijaké zeliny. A keď nemala čo robiť, obšívala im šaty; aj Liškovi obšila košeľu. A zase vyšívala aj nové, pekné rukávce.

Nuž to sa musí nechať, že ju Paľko veľmi dobre obsluhoval. A všetko jej už porozprával, aj o svojej slnečnej krajine. Však hneď vo štvrtok ju tam zaviedol. Aj svoju knihu jej ukázal, a učil ju v nej slová poznávať. Počúvala ho rada. Niekedy sa veľmi zamyslela, a bola potom taká smutná.

Vedel Paľko, že iste premýšľa nad tým svojím chlapcom. Mal ju veľmi rád, kamdiaľ radšej. Keď išli do hôr, vždy sa spolu viedli ako dve deti.

Raz, ako taká zamyslená sedela nad šitím, kľakol si Paľko k nej; oprel si zlatovlasú hlavu o jej plece.

„Tetička, želite, pravda, za tým vašim chlapcom; ale nebojte sa, však ho my dvaja

nájdem; prosil som Pána Ježiša, On mi to dá.“

Strhla sa. Hľadá na neho. Potom pritúlila si jeho hlavu k sebe. Ručník sa jej zviezol a slnce svietilo na dve zlatými vlasmi vrúbené tváre, ktoré boli biele, pekné, na lícach ružové, ako jedna.

„Nájdeš mi ho, Paľko?“

„Nájdem, tetička; len mi musíte povedať, aké bolo.“

„Také ako ty; ale malinké.“

„Vedelo už bežkať?“ vyzvedal Paľko ďalej a ovinul útle rameno okolo tetičkinho hrdla. Ach, veď to už bolo tak dávno, čo ho materinská ruka nepohladila!

„Ó áno; keď som ho viedla už hodný kus so mnou prešlo, aj samo.“

„A ako sa ten váš chlapec volal?“

„Miško sme mu dali meno.“

„No tak keď zase pôjdeme hľadať, budeme volať: Miško! Miško! No, to vy musíte volať, lebo mňa by sa snáď bál, keď je maličký. Tetička,“ vymanil sa chlapec z objatia mladej ženy, „a kedy sa vám to ten chlapec stratil?“

„Kedy?“ otvorila veľké oči. „Neviem, Paľko. Keď ja mám takú divnú hlavu; niekedy ma bolí, a potom neznám nič. Ale tu v tých horách je mi dobre; nemám takú ťarchu pri srdci, ako tam u nás.“

„Viete čo, mohli by ste tu s nami vždy zostať. V zime by sme išli do dediny, však v našej chalupe je dosť miesta; máme aj izbu, aj kuchyňu, aj komoru, zmestili by sme sa.“

„Ja by som rada zostala pri tebe.“ Paľkove oči zvlhli slzami. Cítil zo slov mladej ženy lásku.

„Však aj ja vás mám rád, verte,“ ubezpečoval vrelo; „i keď som ani nechcel, aby ste prišli, a nechcelo sa mi vám slúžiť, keď som musel pána farára opustiť. On ma tak mnoho dobrého učil! Ale, pravda, vám teraz verne slúžim, bude Pán Ježiš so mnou spokojný!? A ak je to ten môj kríž, to on veru nie je ťažký, ani ma netlačí. – No, hovorili sme o tom vašom chlapcovi.“

„Áno. Tam doma ľudia hovoria, že ho iste divý kanec roztrhal; ale ja tomu neverím,“ zakrútila rozhodne hlavou. „Ja viem, že ono žije; a preto si ho musím hľadať. Ja neverím tým rečiam.“

„Ani neverte,“ rozhorleno uspokojoval Paľko; „to sú len také reči. Však aj ja som bol maličký, keď som sa to v tých horách za Váhom stratil a mamička ma našla. Pán Ježiš nedal, aby ma divá zver roztrhala. On aj toho vášho chlapca ochránil. Však aj Jeho ten drak, ten Herodes len-len že nezozral, a predsa mu Ho Jozef a Mária odniesli.“

„Teda aj teba tvoja mamička našla?“ potešila sa Lesinová. „A ako to bolo?“

„Ak chcete, poviem vám to od začiatku. Mamička zbierala hríby. Počuje kdesi dieťa pla-

kať. Išla sa podívať, a tu že videla také malé chlapča, v košielke a bosé, ísť po chodníčku. Pýtalo si vody. Dala mu vody aj chlebička. A keď nevedela, či je, doniesla ho domov. Tam, čo ja viem, ako, dala sa medzi svetom dopytovať, či niekto dieťa nehľadá; ale nehľadal. Nuž tak si ma nechala tiež pre Božiu odplatu, ako deduško Juriga. Ale tetička,“ pretrhol reč chlapec, „veď toho vášho Miška tiež niekto tak mohol nájsť a má ho u seba; to my ho darmo budeme hľadať po horách. Ktovie, kde, u koho je ono schované.“

Lesinová sa prudko narovkala a tisonú obe ruky na čelo, strnule hľadela do hôr. Ústa jej opakovali polohlasne:

„Ktovie, kde ono je schované!“

„Nebojte sa,“ tešil ju Paľko, „však Pán Ježiš iste vie, kde ono je; budeme Ho prosiť, On nám ho pomôže nájsť. A však teraz mnoho žien chodí do hôr, každej sa opýtam, či chlapca nenašla; snáď natrafíme na tú, ktorá ho má.“

Od toho času každý deň rozprávala sa Lesinová s Paľkom o svojom Miškovi. Musel ju Paľko učiť, ako sa má modliť k Pánu Ježišovi, aby jej povedal, kde svojho chlapca má. Že žije, a že jej ho dá nájsť, verila. Zo dňa na deň stávala sa zhovorčivejšou. Na bledej tvári začali jej kvitnúť ružičky.

Juriga vždy musel premýšľať, komu sa len tak veľmi podobá. Dobré im bolo všetkým pri nej. No však aj oni jej čo len na očiach videli, všetko urobili.

Lesina ani nevedel, ako si ju má obslúžiť. Keď prišli, tak chvíľami od neho bočila, akoby sa ho bála; teraz už nie. Keď si doniesol kus dreva a začal z neho lyžice dľabať pred budú, prišla a sadla si k nemu so svojím vyšívaním, a chvíľami tak milo na neho pozerala, že sa musel držať, aby nevyskočil a nejak búrlivo neukázal jej svoju radosť.

Keď čítal zo Zákona, sadla si vždy až k nemu a tak ho počúvala.

V tých dňoch naučil sa Lesina veriť, že je Boh dobrý k hriešnemu človeku; a naučil sa modliť k Pánu Ježišovi, aby mu uzdravil milovanú ženu. Lebo rozprával Paľko, keď čítali, ako to a oné vysvetľoval pán farár, a že on hľadal a našiel cestu do tej pravej slnečnej krajiny.

Zatúžil ju aj on nájsť; ale nechcel, ba nesmel by tam prísť bez svojej ženy. Ako by mohol svätý Boh prijať jeho na milosť, keď ona taká, ako bola, nemohla uveriť v Pána Ježiša.

Nečítali teraz knihu len riadok za riadkom, čítali od začiatku, aby prišli potiaľ, pokiaľ si bol Paľko v slnečnej krajine prečítal. Kamdiľ lepšie tomu rozumeli. Dva razy veľmi pršalo, nemohli robiť; vtedy ani nevedeli, ako im deň prešiel pri tom Svätom písme.

Liška sa ich vždy pridížal, len spávať chodil do svojej budy; aj to niekedy Paľka vzal so sebou a dlho sa do noci spolu rozprávali.

Nuž prial si Lesina z celej duše nájsť cestu spasenia. Modlil sa, aby ju aj jeho žena mohla nájsť; lebo on neveril, že by mu chlapča žilo. Veril, že je ono už tam, v tej slnečnej krajine, a tam že si ho ona nájde, aj on.

Pokračovanie nabudúce

Online biblická hodina

NA POTULKÁCH S LUKÁŠOM...

ONLINE BIBLICKÉ ŠTÚDIUM – KAŽDÚ SOBOTU 17:30 – 18:30

- KVALITNÉ EXEGÉZY BIBLICKÉHO TEXTU
- APLIKÁCIE DO ŽIVOTA
- ZAUJÍMAVÍ REČNÍCI
- NAHRÁVKY NA YOUTUBE ECAV S VAMI A PODCASTOCH: "NA POTULKÁCH S LUKÁŠOM..."

Kapacita na biblické štúdium je vždy max. 100 osôb.

Nie je nutné sa prihlasovať vopred.

Link spustíme vždy 15 minút pred začiatkom biblického štúdia.
V prípade väčšieho záujmu budeme kapacitu zoomu rozširovať.

Vaše otázky píšete na orac@esspo.sk.

Milodary na činnosť Edukačno-misijsného centra
je možné poslať na oficiálny účet:

SK31 3100 0000 0040 4019 8419

poznámka pre prijímateľa: biblické štúdium EMC

KDE?

APLIKÁCIA ZOOM KAŽDÚ
SOBOTU
NA ROVNAKOM LINKU:

<https://us02web.zoom.us/j/5474686570?pwd=OW5uUzVOUXBnVnRcVEoZL0N6NFYxUT09>

ID: 547 468 6570
heslo: 1546

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján
vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Cirkevný príspevok:** VS 2 **Milodary, ofery:** VS 3